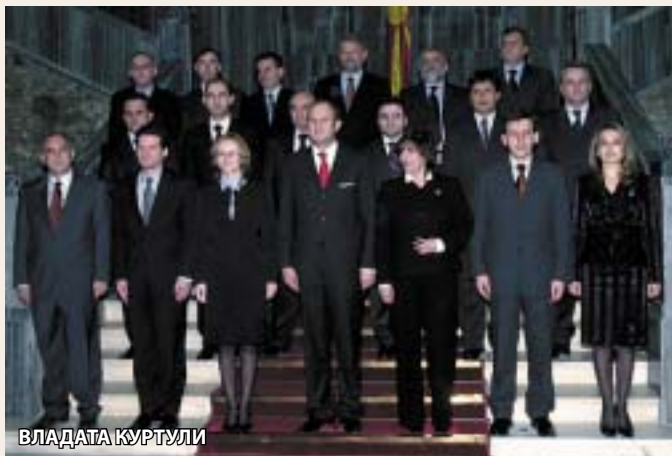

Критиките и меѓусебните обвинувања меѓу опозиционерите и позиционерите беа придружен елемент и на седницата на која се гласаше за доверба на владиниот Кабинет. Дискусијата траеше речиси цел ден иако се знаеше исходот од оваа собраниска седница, но сепак опозиционерите кажаа што имаа да си кажат.

ВЛАДАТА КУРТУЛИ

■ Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

ОПОЗИЦИОНЕРИТЕ НЕ ЈА СРУШИЈА ВЛАДАТА, НО С ОЛЕСНИЈА ДУ

Според однапред виде-ното сценарио и нормално очекуван исход заврши иницијативата поднесена од опозицијата за интерпелација на владиниот Кабинет. Собранието не ѝ изгласа недоверба на Владата на Бучковски (шеесет и еден пратеник се изјаснија против изгласување недоверба, 23 гласаа "за", двајца беа воздржани). Иако резултатот им беше познат на поднесувачите на иницијативата, тие сепак тргнаа во ваква офанзива, велејќи дека ако не можат да ја срушат Владата, ба-

рем можат да кажат што им тежи на душата. Седницата за интерпелација повеќе личеше на седница на која пратениците поставуваат прашања, а министрите одговараат. Но, таа ќе биде запаметена и по она што се случуваше на нејзиниот почеток. Всушност, малку фалеше да биде прекината, па наместо на полноќ, да заврши уште не почната. Ги немаше критичарите, односно оние кои ја бараа интерпелацијата, а оние кои требаше да се бранат - министрите и премиерот дојдоа навреме и подготвено

чекаа да го одбранат својот ресор. Во ваква ситуација ќе има или ќе нема седница за интерпелација победи закната на собранискиот претседател Јордановски: ако претставниците на опозицијата не влезат во салата ќе ја прекине седницата. Опозиционерите го послушаа неговиот совет, но најавуваниот "земјотрес" од критики за работењето на Владата, се случи дури во попладневните часови, затоа што во препладневните дискусии многу лесно се заморуваа од ораторството, па по секој говор следуваа пауза од еден час. Најпосле расправата доби во интензитет, а Владата беше критикувана за грешките во економијата, безбедносниот систем, судството, обрзанието, НАТО, итн..

"НОВОГОДИШНИ" ЖЕЛБИ

И овој пат не изостанаа навредите, критиките и лошиот вокабулар. Иако за владејачката гарнитура интерпелацијата повеќе личеше

нистер во сенка за земјоде-лие, а имаше и обвинување за тоа дека неговото експозе дадено пред девет месеци потсетувало на список на новогодишни желби. На оние кои ја бранеа Владата, тврдејќи дека земјата е безбедна и дека во последнава година се намалил бројот на убист-вствата, им следуваа комен-тар: "За тоа колку сме без-бедни покажа тоа што Кон-дарко го ранија во бурекил-ница".

Во собраниската сала има-ше и критики од типот на тоа дека некој не ги разликува поимите екстрадиција и ис-порачување. Некој не знае што е мајоризација, а преми-ерот нема време да одржува бесплатни часови за објас-нување на вакви термини. Имаше и тези дека најјака де-виза на Словенците во однос на интегрирањето во Европ-ската унија е за иста работа да не разговараат два пати, на што следуваа коментар од владејачкото мнозинство: "Ако е така, зошто вие не-колку пати барате доверба и ни го губите времето".

на плагијат, востановена опо-зициона фразеологија за да се покаже нетрпеливоста, ани-мозитетот, меѓу двајца лидери - Груевски и Георгиевски - кој е поголем опозиционер, прет-ставниците од опозицијата не останаа имуни на ваквите забелешки, па коментираа: "На-шето заврши, сега Вие треба да се преброите колку сте Бранковисти, а колку Бучко-висти".

Се слушнаа и коментари како премиерот ни бил ми-

Кога станува збор за инте-грирањето во НАТО, прате-ниците од парламентарното мнозинство велеа дека Ма-кедонија е лидер во регио-нот, но опозиционерите пра-шаа: "Ако е лидер, тогаш зо-што никој не ја следи".

Дури имаше и констатации дека ситуацијата ни личи "ка-ко да паѓаш од педесеттиот кат и како до 37. да е в ред, а од дваесеттиот надолу поч-нуваш да се загрижуваш". Не-функционирањето на гранич-

ната полиција која, како што наведуваше опозицијата, не може да врши патрола во населените места, туку само во граничниот појас, беше споредена со седум конфликтни ситуации во кои ако има "двајца полицајци и тројца дрварчиња, тогаш полицијата вика засилување..."

Препукувањата за тоа како МВР се бори со криминалците добија друга конотација: "Одвреме навреме полицијата ќе заплени 200 пара фармерки и веднаш излегува со соопштение во јавноста", велеше опозицијата.

За опозиционерите немаше логика во констатациите дека независноста на Косово ќе влијае врз Македонија, зашто за тоа дали Покраината ќе биде независна одлучуваат граѓаните на Косово, а не ние.

По изјавите дека во Македонија е зголемено индустриското производство следуваше прашање од опозицијата: "Дали можеби зборувате за Латвија, а не за Македонија!"

На фалењето на надлежниот од Министерството за образование дека наставата се модернизира со тоа што во 460 училишта се донесени

век да се прекрсти и да праша во која држава и Собрание се наоѓа. Ќе дојде денот кога... оние специјалните сили ќе ни ги стават границите за да не си ги извадиме очите. Но, Господ е голем и им враќа на оние кои прават лошо", беше реакцијата на еден опозиционер за смената на учебниците по историја, кој му даде совет на надлежниот министер да не им верува на неговите стручњаци, зошто постојат живи сведоци кои ќе ја кажат вистината.

и реплики на премиерот: "Јас не кажувам опасни тези, Вие правите опасни работи во оваа држава и им го оневозможувате правото на граѓаните на референдум".

Опозицијата констатираше дека меѓународните олеснувачи си играат мајтап со нас, дури за нив беше употребен и терминот лаксативи. Беше посочен и примерот како еден пратеник, сега во опозицијата, за време на конфликтот бил во една делегација во која биле и меѓу-

видлив е тој...", велеше овој пратеник.

Во дискусиите беше спомнат и Шешељ, а претставниците од Владата на оној кој го спомна му залепија етикета дека Шешељ му бил идол. По дискусиите за Пелинце и за Прохор Пчињски реплицираше министерот за култура, на кој, пак, му следуваа уште една реплика од опозиционен пратеник: "Кој си ја има мувата на капата ќе си вика иш".

Имаше и коментари дека ако премиерот не ги поправи грешките, односно "ако продолжи вака ќе го обере бостанот" на парламентарните избори догодина.

Интересни беа и изјавите на владејачкото мнозинство со кои тие ја бранеа извршната власт: "За среќа на државата Владата нема да падне, а опозицијата е паушална и нема релевантни факти и аргументи".

На обвинувањата за неопсредните спогодби склучени во четири очи, пратеник од власта ги праша опозиционерите: "Кои се тие двајца и кои се тие четири очи?"

И во една таква атмосфера кога дел од пратениците се препукуваа, а дел беа полузаспани, пред полноќ, премиерот дочека да им се обрати на народните избраници и да си го продолжи мандатот.

Владата и Бучко се спасија, но остана дилемата дали Георгиевски во својот говор на моменти сакаше да му се доближи на премиерот или, пак, работеше на некаква тактика за заборавање и простување, а можеби на своите некогашни сопартитици им предпочуваше дека нема игра без него? И кој е вистинската опозиција во оваа држава? Очигледно опозицијата која во името на интерпелацијата меѓу себе си ги премеруваше силите, фактички докажа дека е разделена, а во вакви случаи кога нема координација меѓу опозиционерите корист има само Владата. А ако се има предвид и изјавата на премиерот дека една држава не се гледа само според тоа како изгледа Владата, туку и според тоа како изгледа опозицијата, тогаш блазе нам и со ваква опозиција и со ваква позиција!

ДРЖАВАТА НЕ СЕ ГЛЕДА САМО СПОРЕД ТОА КАКО ИЗГЛЕДА ВЛАДАТА, ТУКУ И СПОРЕД ТОА КАКО ИЗГЛЕДА ОПОЗИЦИЈАТА, ВЛАДО БУЧКОВСКИ

И ЈА ШАТА!

компјутери, следуваа контраудар: "Дали некој од наставниците е обучен да ракува со компјутерите или, пак, тие собираат прав, а децата на нив сè уште гледаат како на некое чудо".

РАЗОЧАРУВАЊЕ

"Со каква леснотија од историјата се бришат бившите балисти и се претвораат во борци против фашизмот. Чо-

Во текот на собраниската дискусија бевме сведоци и на разочарување на две пратенички. Онаа од власта беше разочарана од говорот на нејзината колешка од опозицијата бидејќи зборувала со толкав гнев за својата држава, на што другата ѝ реплицираше: "Дека е разочарана од тоа колку граѓаните не се 'жолчни' за состојбите во кои се наоѓаат". Токму таа имаше

народните олеснувачи Леотар и Пердју и како со нив не можел да воспостави никаква директна комуникација. Токму тој пратеник не можеше да се согласи со фактот дека во Владата има човек кој го отвораше и го затвораше вентилот на Липковската брана.

"Човече, тоа е нешто невидено, трагично. Каде е и тој Тео Вајгел, видлив или не-